

of aruba

an economic monthly - vol. II, nr. 11, Jan. 1961

echo

OPENBARE LEESZAAL EN BOEKERIJ
ARUBA

ARCHIEF-EXEMPLAAR No. 483

De bibliothecaar vernekt zijn opvolgers in de komende eeuwen dit boek permanent buiten de algemene circulatie te houden en voor studie- doeleinden te bewaren. Het vormt een bron, welke voor historisch, economisch, schrijvers en anderen later van belang kan zijn.

M. N. de CUBA
Wrd. Bibliothecaresse

ARIBA

Aruba!

LITTLE DUTCH ISLE...CARIBBEAN STYLE!

HOTEL CASINO
aruba
CARIBBEAN
COMPLETELY AIR CONDITIONED

OTHER CONDADO CARIBBEAN HOTELS EXCEPT HOTEL ARUBA ARE: CAYO ELBA, ARAUCANO, AC, BARRANQUITAS, P.R.
GARDEN INN, ST. MARY'S, ST. JOSEPH'S, ST. JAMES, P.R.

ON THE ISLAND OF ARUBA • NETHERLANDS WEST INDIES

LA LINDA

Everything in

Men - Ladies - Children Fash'ns

Special airconditioned ladies department

NASSAUSTRaat 31

PHONES 1661 - 2120

VELD STORES

Sales you may

Just call

and we will deliver at your home

VELD STORES

St. Nicolaas - Oranjestad

Phones: 5052 - 1454

ECHO OF ARUBA

AN ECONOMIC MONTHLY

Vol. II No. 11, January 1961

Contents of this Issue

Prijs fl. 0.95

Stichting Echo of Aruba

P.O. Box 200,
St. Nicolaas, Aruba,
Netherlands Antilles
Phone: 5558

FOUNDED BY:

Aruba Trade and Industry
Association

FOUNDED:

January 24, 1959

BOARD OF TRUSTEES:

Dr. C. W. W. J. Henfrik
L. Kuiper
M. Serphos Jr.
C. Whitfield

PUBLISHER:
(Administrateur)

Morris Serphos Jr.

ASST. ADMINISTRATOR:
Leo Kuiper

CHIEF EDITOR:
C. Bastiaanse

ASSOCIATE EDITORS:
O. M. Lasser
F. Croton
C. W. G. Schotborgh

**CONTRIBUTING
EDITORS:**
W. H. M. de Graaf
His Exc. Dr. H. Riemens
S. den Heyer
Max Tak

Kon. Inst. voor de Tropen

DESIGNER:
Aruba Drukkerij N.V.
Aruba - Neth. Antilles

PRINTER:
Aruba Drukkerij N.V.
Aruba - Neth. Antilles

PUBLISHER'S PAGE	page 2
PAGINA DE LOS PUBLICADORES	" 3
CHEMICAL INDUSTRIES AT ARUBA	" 4
VENEZUELA ONE AND A HALF CENTURY	"
INDEPENDENT	5
TRES REPUBLICAS CELEBRAN SU INDEPENDENCIA	" 6
BONAIRE POSSIBLE STORING LOCATION?	" 6
BALMY, PALMY R FOR WINTER	" 7
THE O.A.S. AND THE BOYCOTT	" 8
LAGO EMPLOYEES REFERENDUM AND	"
CONSEQUENCES	8
CHAMBER OF COMMERCE ELECTIONS	" 9
BLAADJES UIT EEN NEDERLANDSE BLOKNOOT	" 9
SHOPPING CENTER ORANJESTAD	"
MET DE ANTILLIAANSE HANDELSMISSIE NAAR	12
SURINAME	" 15

To our readers

Special introductory offer

As a special introductory offer and for a limited time only, you may take advantage of a reduced rate to subscribe to the "Echo of Aruba." If you subscribe before March 31st, 1961 you will receive the "Echo" at the low price of Fl. 4.75 per year, or \$ 2.50 in U.S. or Canadian currency. For Venezuela this special price will be Bs. 9.-, for the Netherlands Dutch gld. 9.50. Subscribe now and take full advantage of this special offer and receive your copy regularly by mail.

Mail all subscriptions to: Administration of the "Echo of Aruba," P. O. Box 200, St. Nicolaas, Aruba, Netherlands Antilles.

To our foreign readers

Foreign Companies soliciting legitimate and bonafide agents, representatives or distributors, in Aruba, place an ad in the "Echo of Aruba". The charge is only \$40 for a $\frac{1}{2}$ page and \$25 for a quarter page. Check should accompany your text. All businessmen in Aruba are "Echo"-readers. Results will be very satisfying.

Address: P.O. Box 200, St. Nicolaas, Aruba, Netherlands Antilles, c/o Administration.

Publisher's Page

BY MORRIS SERPHOS JR.

With the start of every new year, we all attempt to peer into the future to see what is in store, or to make resolutions for the discontinuance of one habit or the start of a new one. We on the "Echo" have looked closely into our crystal ball and can see a continued expansion of our publication. Some 18 months ago, our circulation was 1,000 at present it is about 3,000, and we are optimistically predicting a sizeable increase for 1961. We have a widespread distribution in the United States, Venezuela, Canada, and several European countries.

We can foresee a 2-3 year period of boom in the construction field when the funds borrowed from our mother country will be put to maximum use on the so-called "Emergency Plan." This is part of the "Ten Year Plan" for the development of Aruba and Curaçao.

We can also foresee an end of the unemployment problem since some 3,000 workers should be able to find steady employment.

We foresee a greater turnover in our local commerce, although this does not necessarily imply greater profits. The struggle will be to prevent trade inflation, and if it still persists, to keep it within reasonable bounds.

It is gratifying to note that our mother country has solved our problems. Assisted by our own authorities, steps have been taken to make available an initial sum of 36 million dollars to insure that our future plans can be handled without difficulty.

We believe that the costs of governing should be screened to insure maximum use of available funds. Educational needs must be met, both in the construction of additional facilities and in the maintaining of a high-calibre teaching and administrative personnel.

It would be folly to consider the aid from the Hague as pure "give-away." We have prestige that must be enhanced and maintained, we have an autonomous democracy that demands respect. If we are to insure that these will be met and that international financial circles will look with favor on our plans and hopes, then our funds must be spent in a way that maximum benefit is accrued, and in a manner that meets the letter of the agreement. The possibility of assistance in the future from the same or other outside sources will depend in a large manner on the wisdom with which we spend this initial fund.

The writer has recently returned from a trip to Europe. It is with a feeling of satisfaction that I can report that this publication has made a favorable impression. We are also proud to announce that The Royal Institute For The Tropics In The Netherlands (Het Koninklijk Instituut Voor De Tropen) has generously agreed to act as our correspondent. We have made other contacts that will prove fruitful and are certain that they will make a definite contribution to

the value of the "Echo." For example, the December issue carried an article by Dr. Riemens, former Netherland Ambassador to Venezuela. We were proud to publish this article since it indicated that our contributions were beginning to take on an international flavor. It was particularly valuable since its treatment of the history of our Latin American neighbors aided in understanding the universality of the desires for freedom.

We also called on our Resident Minister to the Netherlands, Mr. W. F. M. Lampe, who played an important role in the negotiations of the aid agreement through his efforts to maintain a spirit of goodwill with the Netherlands Government. Our official residence for the Minister, Antilles House, reflects the warm friendliness that is so characteristic of the Antillean. Everyone from the Antilles is given a cordial welcome, and is made to feel that this is their home, or home base. Mr. Lampe is assisted by a large staff, one of whom is Dr. Cola Debrot, exponent of Antillean culture and former minister of the government. Another is Mr. Booi, former minister of education, Dr. Haseth, and many others. Two buildings together forming the Antilles House have been completely restored. Both Mr. Lampe and myself consider this a wise profitable investment. They are located at Badhuisweg, which houses many of the foreign embassies and government bureaus and which is a rather high-priced housing area. Mr. Lampe personally lives modestly and works long hours. His official duties are frequently complicated by lines of visitors but his natural good nature permits him to carry on without confusion. He is highly regarded in other diplomatic circles, and was recently awarded two decorations from Latin American governments.

The Pearl of the Orient

ORANJESTAD
Phone 1117

SAN NICOLAS
Phone 5128

GIRARD-PERREGAUX
FINE WATCHES SINCE 1791

39 Jewels

GYROMATIC

For the first time in world history Girard-Perregaux creates the 39 jewel self-winder — a watch of unsurpassed performance and breathless beauty. This new Girard-Perregaux 39 jewels runs off your slightest gesture, thanks to its jewel roller bearings. Invented, patented and used exclusively by Girard-Perregaux under the names of GYROTRON, the device eliminates wear and friction to usher in the new era of automatic watches.

Girard-Perregaux
FOR LADIES & GENTLEMEN

Página de los Publicadores

POR MORRIS SERPHOS HIJO

Cuando un nuevo año empieza, todos tratamos de prever lo que el porvenir va a traer, todos tomamos la resolución de desistir de algo, o de hacer algo. Nosotros, los del "Echo of Aruba" prevemos una continua expansión de esta publicación. Hace año y medio que el primer Echo fué publicado con una circulación de 1000 ejemplares. En el presente la circulación sube a 3.000 ejemplares y en el futuro aumentará más. Gran cantidad fué distribuida en los E.E.U.U., Venezuela, los Países Bajos, el Canada y otros países. Prevemos para Aruba un corto período (2 o 3 años) de alza en el campo de construcción cuando según suponemos van a poner en uso los fondos prestados de nuestra Madre Patria para el "Proyecto de Emergencia", como parte íntegra del "Plan decenal". También les predecimos un reducimiento del problema de los desocupados, puesto que contamos que unos tres mil obreros encontrarán una ocupación fija. Para el comercio se comprende lo que esto significa. Podemos esperar más provecho (aunque no es necesario que sean provechos aumentados proporcionalmente) y cierto grado de inflación controlada también nos parece probable. Uno de los futuros problemas será como reprimir tal inflación. Según nuestra opinión es un hecho de gran significación que la Haya comprendió los problemas de este país, por supuesto también debido a los esfuerzos emprendidos por nuestras autoridades. La suma inicial de más o menos 36 millones de dólares está disponible para realizar los planes futuros sin dificultades. Creamos que tengamos que hacer todo lo posible para bajar los gastos gubernamentales de tal manera que podamos usar los fondos disponibles con eficacia máxima.

Sería una locura creer que la ayuda de la Haya es un regalo. Si nosotros en este hemisferio creamos considerarnos como una democracia autónoma que merece el respeto de los círculos financieros internacionales, tenemos la obligación de gastar los fondos provechosamente y mantenernos estrictamente a la letra y espíritu del convenio. La posibilidad de ayuda del mismo o de otro origen en el porvenir dependerá completamente del buen criterio con que gastamos este fondo inicial.

El autor acaba de regresar de una permanencia en Europa. Con gran satisfacción puedo reportarles que este publicación hizo una impresión muy favorable en Europa. También mucho nos orgullece poder informar a nuestros lectores que el Real Instituto entre los Tropicos, situado en los Países Bajos asimiló generosamente actuar como nuestro correspondiente. También tenemos nuevas relaciones que demostrarán ser muy provechosas y estamos seguros que harán una contribución al valor del Echo. Por ejemplo, la edición de diciembre publicó un artículo del Dr. Riemens, ex-

embajador de los Países Bajos en Venezuela.

Con gran placer publicamos este artículo, puesto que demuestra que nuestras contribuciones ya empiezan a tener un gusto internacional. Es sobretodo valioso porque la manera de tratar la historia de nuestros vecinos latinoamericanos nos ayuda comprender la generalidad de los deseos de libertad.

También visitamos nuestro ministro que reside en los Países Bajos, el distinguido señor W. F. M. Lampe, que tuvo gran parte en las negociaciones que condujeron al empréstito. Hizo todo lo posible para mantener un ambiente favorable con el Gobierno Holandés. La residencia oficial del ministro "La Casa Antillana" refleja el dulce ambiente que es tan característico para el Antillano. A todos los antillanos lo reciben cordialmente, lo hacen sentir como si estuviesen en sus propios hogares. Al doctor Lampe le ayudan un gran número de asistentes, uno de ellos es el distinguido doctor Cola Debrot, representante de la cultura antillana y exministro del gobierno, otro es el distinguido señor Booi, ex-ministro de educación, el distinguido Doctor Haseth y muchos más. Dos edificios, que forman junto La Casa Antillana fueron restaurados completamente, ambos el señor Lampe y yo consideramos esta inversión muy acertada y profitable. Están situadas en Badhuisweg, calle en donde muchas embajadas del extranjero y oficinas del Gobierno están alojadas, y que es una urbanización expensiva. El señor Lampe vive modestamente y está muy atareado. Sus obligaciones oficiales frecuentemente son complicadas por muchos visitantes pero su buen índole le permite hacer todo sin perturbación. En otros círculos diplomáticos lo respetan mucho, y recientemente dos gobiernos de la América Latina le otorgaron condecoraciones.

De Wit's Stores

ARUBA

ARUBA CARIBBEAN GIFTSHOP
ARUBA CARIBBEAN CABANASHOP
ESSO CLUB BOOKSTORE
ARUBA POST
ARUBA BOOKSHOP

Mainoffice, Nassaustr. 94, Oranjestad, Aruba
Booksellers - Printers - Publishers - Importers
of Toys and Gifts

Chemical Industries at Aruba

From the Public Information Service of the Government of Aruba we received the following press release:

The Executive Council of the Island Territory of Aruba takes great pleasure in announcing that a private concern has decided to establish a complex of chemical industries on Aruba, namely:

1. an ammonia plant
2. a sulfuric acid plant
3. a phosphoric acid plant
4. a nitric acid plant
5. a urea plant
6. a complex fertilizer plant

These factories which represent a total capital investment of approximately f. 50.000.000.— Antillian guilders will be erected at Balashi.

It is expected that the construction will start around the middle part of 1961 and will last for 2 or 3 years.

In connection with the financing and operation of the above-mentioned, the "ARUBA CHEMICAL INDUSTRIES N.V." was formed. This concern has been founded by important international industrial and financial groups.

The Ammonia Plant will be financed and operated by THE STANDARD OIL COMPANY OF NEW JERSEY.

It is moreover a great satisfaction for the Executive Council of Aruba, to announce at the same time that, in close connection with the above-mentioned, the phosphate deposits at Seroe Colorado will be put into operation.

In order to meet the needs resulting from the above-mentioned industries, the water distillation plant and also the electricity plant, both located at Balashi, will be extended.

At the same time an industrial harbour will be constructed at Barcadera for the benefit of the above industries.

Combined with the harbour construction at Barcadera, urgently needed improvements to the harbour of Oranjestad will be carried out.

As announced recently, the Cabinet of Ministers of the Dutch Government promised already to provide the necessary financial assistance, up to the total amount of f. 33.340.000.— Antillian guilders, thus enabling the

Island Territory of Aruba to furnish the necessary facilities.

It is expected that with the construction of these projects approximately 1500 to 2000 persons will be employed.

The Executive Council of Aruba is happy with the fact that this complex marks the beginning of an in-

dstry with still greater possibilities for the future, which will highly benefit the prosperity of our island.

This new industry will not only bring the problem of unemployment to a partial or complete solution, but will result besides in an increase of our national income, which again will considerably improve the financial position of the Island Territory of Aruba.

The Executive Council wishes to express with great satisfaction its most sincere appreciation for the special cooperation obtained from the Minister of Finance and Economic Development, His Excellency J. E. Yrausquin, who so dinamically contributed to the realization of such an important part of the economic program of the Island Territory of Aruba.

In connection with the above we had the pleasure to see Mr. Franco Torresi, managing director of the International Development Investment Comp. of Nassau, in company of Mr. Edouardo Targioni, president of Aruba Chemical Industries Ltd., and of Mr. Davy J. Patterson, technical vice-president of aforementioned company.

As explained in the press release, the ammonia plant is a subsidiary of The Standard Oil Company of New Jersey. In Aruba Esso News we read, "The ammonia plant is a project of Standard Oil Company of New Jersey. Its only relation to Lago will be that of a customer buying gas. Lago presently sells fuel for power generation at Balashi and will continue to do so. The sale of gas and fuel is Lago's only connection with the Balashi development, and will provide an additional outlet for 2000 barrels of crude a day." (Aruba Esso News). The other five plants will be operated by the Aruba Chemical Industries, for which abovementioned gentlemen acted as spokesmen.

At the moment the situation is thus that Germany, U.S.A. and Holland supply about 95% of the total amount of fertilizers (together with Italy, Canada and Norway) and that Japan and Chile account for the remaining 5%. Fertilizers will always be in great demand and huge amounts are involved, for instance, the market of Latin America is in the order of 150 million dollars a year. Latin America is not necessarily the only market for the products of the Aruba industries, because fertilizers are sold in a world-market.

The capacity of the plants will be per day: nitric acid 50 tons, urea 200 tons and complex fertilizer 400 tons.

Per unit the Aruba plants will be the biggest built thus far and are projected to be the most efficient ones.

The reasons why Aruba has been selected as a site for these industries are the following:

1. availability of raw materials at a suitable price (refinery and phosphate deposits)
2. availability of electric power and water at a competitive price
3. tax-exemption and stability in government, which Mr. Toressi defined as follows: No matter what political party will be in power, the principles of

government will remain the same, based upon law, order and individual freedom.

Not one of these factors, but the combination of all three induced us to select Aruba as the most favorable spot.

The capital stock of the company is projected to be 11 million dollars. Although it is not expected that the Aruban community will be able to absorb a sizable amount of the stock, nonetheless opportunity will be given to the Aruban population to invest in the industries and part of the stock will be floated at Aruba. In our next issue the Aruba Chemical Industries N.V. will be discussed in detail.

Venezuela one and a half Century Independent

By Dr. H. Riemens

Among the Spanish colonies the Capitanía General de Venezuela was not regarded as one of the most important. For this reason, Caracas, in 1810 a small city with a population of about 25.000 persons, was not the seat of a viceroy, but only of a governor. Venezuela did not produce great quantities of precious metals and the commerce with this colony was restricted to the export of cocoa and tobacco. The cultivation of coffee did not start until shortly before 1810. The import consisted for the greater part of contraband goods, smuggled into the country via Curaçao. Slaves, without whose labor the plantations could not exist, were also bought at Curaçao.

Apart from a few fertile areas, such as the valleys of Aragua, west of Caracas, and the tropical lowlands of Barlovento, east of this city, the major part of the country was formed by arid steppes and, along the coast, barren, deforested hills and mountains. Salt-making was one of the industries to which various places along the coast dedicated themselves, and, together with tobacco, this product used to be a monopoly of the State.

Towards the end of the eighteenth century, however, the Spanish government eased up on several regulations, that curtailed the economy, and now economic activities could unfold in many respects. Politically the province of Venezuela resorted for many years under Santo Domingo, but here too the status of the country had improved during the eighteenth century and now Venezuela was a separate colony, directly under the Spanish Crown.

Few will have expected that exactly in this spot, until very recently a necessitous territory, the in-

dependence would be proclaimed for the first time in Spanish America.

In Caracas the prevailing social scales and castes were about the same as in any of the capitals of the Spanish colonies. Spaniards occupied the highest offices in the government and in the clerical hierarchy. Socially, the big Creole families enjoyed a lower status, but were often not less wealthy. Of Spanish origin, this group of the population had lived in the country for many generations and had become entirely American through birth and sphere of interests. Not all of them were of pure Spanish blood, some were also partly of Indian descent. However they had in common, their strong antagonism against the so-called "Peninsulares", the Spaniards from the Iberian peninsula, who occupied the highest offices. It is true that the Creoles enjoyed a certain degree of autonomy, but then only and exclusively in local matters. In the last decades Creole militia had been founded, in which youngsters of prominent Venezuelan families could become officer.

By far the great majority of the population was formed by the "pardos", the colored persons, who occupied a much lower social status than the prominent Creoles. As Venezuela had a great number of slaves, relatively speaking, many of the pardos had negro-blood. With the exception of the house of servants, pure negroes were not to be found in the city, they lived on the plantations along the coast. Neither did pure Indians favor the city, they preferred to live in the interior.

(To be continued).

Chemical Industries at Aruba

From the Public Information Service of the Government of Aruba we received the following press release:

The Executive Council of the Island Territory of Aruba takes great pleasure in announcing that a private concern has decided to establish a complex of chemical industries on Aruba, namely:

1. an ammonia plant
2. a sulfuric acid plant
3. a phosphoric acid plant
4. a nitric acid plant
5. a urea plant
6. a complex fertilizer plant

These factories which represent a total capital investment of approximately f. 50.000.000.— Antillian guilders will be erected at Balashi.

It is expected that the construction will start around the middle part of 1961 and will last for 2 or 3 years.

In connection with the financing and operation of the above-mentioned, the "ARUBA CHEMICAL INDUSTRIES N.V." was formed. This concern has been founded by important international industrial and financial groups.

The Ammonia Plant will be financed and operated by THE STANDARD OIL COMPANY OF NEW JERSEY.

It is moreover a great satisfaction for the Executive Council of Aruba, to announce at the same time that, in close connection with the above-mentioned, the phosphate deposits at Serco Colorado will be put into operation.

In order to meet the needs resulting from the above-mentioned industries, the water distillation plant and also the electricity plant, both located at Balashi, will be extended.

At the same time an industrial harbour will be constructed at Barcadera for the benefit of the above industries.

Combined with the harbour construction at Barcadera, urgently needed improvements to the harbour of Oranjestad will be carried out.

As announced recently, the Cabinet of Ministers of the Dutch Government promised already to provide the necessary financial assistance, up to the total amount of f. 33.340.000.— Antillian guilders, thus enabling the

Island Territory of Aruba to furnish the necessary facilities.

It is expected that with the construction of these projects approximately 1500 to 2000 persons will be employed.

The Executive Council of Aruba is happy with the fact that this complex marks the begining of an in-

dstry with still greater possibilities for the future. which will highly benefit the prosperity of our island.

This new industry will not only bring the problem of unemployment to a partial or complete solution, but will result besides in an increase of our national income, which again will considerably improve the financial position of the Island Territory of Aruba.

The Executive Council wishes to express with great satisfaction its most sincere appreciation for the special cooperation obtained from the Minister of Finance and Economic Development, His Excellency J. E. Yrausquin, who so dinamically contributed to the realization of such an important part of the economic program of the Island Territory of Aruba.

In connection with the above we had the pleasure to see Mr. Franco Torresi, managing director of the International Development Investment Comp. of Nassau, in company of Mr. Edouardo Targioni, president of Aruba Chemical Industries Ltd., and of Mr. Davy J. Patterson, technical vice-president of aforementioned company.

As explained in the press release, the ammonia plant is a subsidiary of The Standard Oil Company of New Jersey. In Aruba Esso News we read, "The ammonia plant is a project of Standard Oil Company of New Jersey. Its only relation to Lago will be that of a customer buying gas. Lago presently sells fuel for power generation at Balashi and will continue to do so. The sale of gas and fuel in Lago's only connection with the Balashi development, and will provide an additional outlet for 2000 barrels of crude a day." (Aruba Esso News). The other five plants will be operated by the Aruba Chemical Industries, for which abovementioned gentlemen acted as spokesmen.

At the moment the situation is thus that Germany, U.S.A. and Holland supply about 95% of the total amount of fertilizers (together with Italy, Canada and Norway) and that Japan and Chili account for the remaining 5%. Fertilizers will always be in great demand and huge amounts are involved, for instance, the market of Latin America is in the order of 150 million dollars a year. Latin America is not necessarily the only market for the products of the Aruba industries, because fertilizers are sold in a world-market.

The capacity of the plants will be per day: nitric acid 50 tons, urea 200 tons and complex fertilizer 400 tons.

Per unit the Aruba plants will be the biggest built thus far and are projected to be the most efficient ones.

The reasons why Aruba has been selected as a site for these industries are the following:

1. availability of raw materials at a suitable price (refinery and phosphate deposits)
2. availability of electric power and water at a competitive price
3. tax-exemption and stability in government, which Mr. Toressi defined as follows: No matter what political party will be in power, the principles of

government will remain the same, based upon law, order and individual freedom.

Not one of these factors, but the combination of all three induced us to select Aruba as the most favorable spot.

The capital stock of the company is projected to be 11 million dollars. Although it is not expected that the Aruban community will be able to absorb a sizable amount of the stock, nonetheless opportunity will be given to the Aruban population to invest in the industries and part of the stock will be floated at Aruba. In our next issue the Aruba Chemical Industries N.V. will be discussed in detail.

Venezuela one and a half Century Independent

By Dr. H. Riemens

Among the Spanish colonies the Capitanía General de Venezuela was not regarded as one of the most important. For this reason, Caracas, in 1810 a small city with a population of about 25,000 persons, was not the seat of a viceroy, but only of a governor. Venezuela did not produce great quantities of precious metals and the commerce with this colony was restricted to the export of cacao and tobacco. The cultivation of coffee did not start until shortly before 1810. The import consisted for the greater part of contraband goods, smuggled into the country via Curaçao. Slaves, without whose labor the plantations could not exist, were also bought at Curaçao.

Apart from a few fertile areas, such as the valleys of Aragua, west of Caracas, and the tropical lowlands of Barlovento, east of this city, the major part of the country was formed by arid steppes and, along the coast, barren, disforested hills and mountains. Salt-making was one of the industries to which various places along the coast dedicated themselves, and, together with tobacco, this product used to be a monopoly of the State.

Towards the end of the eighteenth century, however, the Spanish government eased up on several regulations, that curtailed the economy, and now economic activities could unfold in many respects. Politically the province of Venezuela resorted for many years under Santo Domingo, but here too the status of the country had improved during the eighteenth century and now Venezuela was a separate colony, directly under the Spanish Crown.

Few will have expected that exactly in this spot, until very recently a necessitous territory, the in-

dependence would be proclaimed for the first time in Spanish America.

In Caracas the prevailing social scales and castes were about the same as in any of the capitals of the Spanish colonies. Spaniards occupied the highest offices in the government and in the clerical hierarchy. Socially, the big Creole families enjoyed a lower status, but were often not less wealthy. Of Spanish origin, this group of the population had lived in the country for many generations and had become entirely American through birth and sphere of interests. Not all of them were of pure Spanish blood, some were also partly of Indian descent. However they had in common, their strong antagonism against the so-called "Peninsulares", the Spaniards from the Iberian peninsula, who occupied the highest offices. It is true that the Creoles enjoyed a certain degree of autonomy, but then only and exclusively in local matters. In the last decades Creole militia had been founded, in which youngsters of prominent Venezuelan families could become officer.

By far the great majority of the population was formed by the "pardos", the colored persons, who occupied a much lower social status than the prominent Creoles. As Venezuela had a great number of slaves, relatively speaking, many of the pardos had negro-blood. With the exception of the house of servants, pure negroes were not to be found in the city, they lived on the plantations along the coast. Neither did pure Indians favor the city, they preferred to live in the interior.

(To be continued).

Tres repúblicas celebran su independencia

Por Dr. H. Riemens.

(Continuación)

Sin embargo, toda la historiografía del siglo diecinueve estuvo tan concentrada en Europa que muy poca atención se prestó al desarrollo de otras partes del mundo, salvo lo concerniente a las empresas coloniales de los países europeos.

Esta clase de empresas era casi imposible en el continente americano por la eficacia de la armada británica y por la diplomacia norteamericana que realmente contrarrestaban todas las acciones. En cuanto al interés que tuviesen para lo que pasase en el hemisferio occidental, estaba dirigido a los Estados Unidos de la América del Norte. El creciente poder y la riqueza de la América del Norte ejercía influencia fascinadora sobre los que buscaban una buena ocasión fuera de Europa. En ese tiempo ya los Estados Unidos eran más importantes que la América Latina que además estaba abrumada de enormes dificultades internas.

Sin embargo, la aventura del Emperador Maximiliano en Méjico dirigió nuevamente por corto tiempo la atención hacia este país, pero en el fondo esta aventura no era más que una prolongación de la historia europea, pues Napoleón III trató de establecer su influencia en Méjico y si hubiese sido posible también en el Sur de los Estados Unidos — que en ese tiempo estaba en guerra de secesión con el Norte.

Casi un siglo pasó desde entonces y en el curso de este tiempo, fuera de la América del Norte, no hubo positivo interés para lo que acontecía en la América Latina. Y también el interés de los Estados Unidos era unilateral y se emanaba sobre todo en lo que América Latina significaría para los E.E.U.U.

En sentido político: para el establecimiento de fortificaciones estratégicas, el excavar de un canal entre ambos océanos, el desalojar a España de sus últimas

posesiones americanas, y bajo el aspecto económico: como mercado para los productos de la fuerte industria norteamericana, como país de procedencia de materia prima que era necesaria para esta industria, como terreno para inversiones.

En los años 1890 — 1934 la expansión norteamericana se realizaba por medio de intervenciones muchas veces públicas, pero junto a esto un número de políticos del Norte empezaron a sentir creciente necesidad de una relación menos unilateral entre el Norte y el Sur, una cooperación dentro del cuadro de la unión panamericana.

Después de 1934 la última tendencia predominó a la primera y entonces la intervención concluyó. Pero no la muy aumentada superioridad en asuntos políticos y económicos de la E.E.U.U., una superioridad que también iba a extenderse sobre otras partes del mundo, a consecuencia de las dos guerras mundiales. Y exactamente porque esta superioridad se extendía casi sobre todo el mundo, a la América del Norte le hacía ahora más falta que antes asegurarse hasta cierto punto de la cooperación de los países sudamericanos.

La orientación de los historiógrafos tenía que cambiar mucho por las grandes alteraciones en la política mundial y la concentración en los asuntos europeos no tenía más sentido. Eso no obstante, el ahora aumentado interés en el desarrollo de la América del Norte no conduciría a una mejor observación de lo que en otras partes del hemisferio occidental, en la América Latina, pasaba. En cuanto dirigían la mirada hacia estos países, los veían por anteojos norteamericanos. Ciertamente no nos parece demasiado temprano, cuando piden ahora en el sesquicentenario de la independencia de las tres repúblicas sudamericanas, la atención para su propio desarrollo.

(Continúa)

Bonaire Possible Storing Location?

The international press association have given widespread coverage to the story that Canada has offered facilities for the storage of documents and other valuables as protection against atomic bombs. Corporations are understood to be constructing underground vaults in a wild and desolate section of Northern Canada. These will be used by both American and Canadian corporations for storage of patents, duplicate documents and other material vital to the continuance or protection of their business.

There is merit in the idea to protect these valuable documents in the event of an attack, and the choice of the distant Canadian hinterlands certainly guarantees a maximum of isolation from the possible arena of a war.

At the same time we have a similar problem, and in

the interests of affording maximum protection, the islands of Bonaire, Saba and Statia offer locales that are outside of the sphere of major conflict. Bonaire is at present undergoing a serious unemployment problem. A high percentage of its total population of 4,000 is without work, and the construction of facilities similar to those in Canada would aid materially in solving this distressing problem. These proposals in no way would interfere with the planned increase of tourism or with the construction of two magnificent hotels. As a matter of fact, these projects could be carried out concurrently. We have contacts with international financial and industrial circles, and it would be to the distinct advantage of the Antilles as a whole if the interested groups could be brought together to arrange for the execution of these vital projects.

Balmy, Palmy Prescription for Winter

(FROM NEWSWEEK)

Up to your kneecaps in slush? Having no fun in '61? Feeling like the gloomy bard who wrote: "Winter is icummen in/ Lhude sing Goddamm"? There is a cure for such midwinter miseries, and more and more Americans are taking it every year — a trip to the Caribbean and its palmy, balmy vacation islands in the sun.

These tropic isles today are the biggest bonanza in the overseas resort market: Of 1.5 million U.S. tourists ticketed for overseas travel last year, 820,000 went to the Caribbean — 50,000 more than went to Europe — and a 10 per cent increase is expected this year. To handle this mass invasion of escapers, the Caribbean is expanding in two directions: "New" islands are being developed and resort facilities in the older, familiar spots are being expanded.

What's "new" on the Caribbean circuit? The most-

talked-about place this year is the little Dutch island of Aruba, only 18 miles from Venezuela, and with direct air service to the U.S. Not until 1959 did Aruba's first big luxury hotel open, but now the island is a full-fledged major resort area. In addition to all the usual Caribbean water sports, it has caves for the amateur spelunker, Indian artifacts for the archeologist, and gold-prospecting for anyone who'd like to recoup the cost of his holiday. Oranjestad, the capital, is a free port, and merchants customarily offer coffee or cold Dutch beer to their customers along with rock-bottom prices on liquor, Delftware, and silver. Food is generally excellent, with tourists drooling over the rijsttafel of 20 to 40 exotic dishes and experimenting with cucui, the local firewater which tastes like anise.

KLM ROYAL DUTCH AIRLINES

- ★ Daily connection with New York by swift modern DC-7C's.
- ★ Extra low 17-days excursion fares to and from New York \$ 220.— and Miami \$ 170.— Tourist Class.
- ★ Ultra fast 16 hour Jet-connection to Europe via New York.
- ★ With KLM's Multi-Stopover Plan you can visit many extra cities in Europe at no extra cost.
- ★ Superb Royal Service for the sophisticated traveller.

KLM Sincerely yours!

The O.A.S. And The Boycott

Several months ago the O.A.S. in a very important session in Costa Rica, voted to take steps against the Dominican Republic for its supposed part in the attempted assassination of the democratically elected President of the Republic of Venezuela. A few days ago, further restrictions were imposed in restraining of trade relations between the Americas and the Dominican Republic. An integral part of the restrictions was the reduction of sugar import quotas for the United States for both 1960 and 1961. Although the entire discussions and voting on these boycotts conducted in an atmosphere of general disagreement, a compromise was reached when the other Latin American states agreed to support the United States in its boycott against Cuba.

The end results of the Cuban boycott have not been as successful or final as was anticipated. Canada, the United Kingdom, Belgium and countries behind the iron curtain, have stepped in to fill some of the gaps left by the restrictions on trade. These assisting countries, being outside of the sphere of the O.A.S. were not effected by its decisions, hence normal or abnormal trade could be carried out with Cuba without regard for the boycott of other nations. The United States can do little or nothing regarding trade policies of coun-

tries outside of the O.A.S. This applies as well to the Netherlands Antilles since the Netherlands Kingdom is not a member. The Netherlands and its Antilles have had warm and successful relations with the government of Venezuela through a long period of friendship. At the same time, our relations with the Dominican Republic have been such that there is no basis for a boycott against the nation. Through decades of trade throughout the world, the policies of the Antilles have been such that interference in the internal or external affairs of our Caribbean neighbors has been undesirable and unnecessary. Although we are not attempting to increase our friendship with the Dominican Republic, we can and will continue to trade on a mutually friendly basis with both Venezuela and the Dominican Republic. Our relations with Venezuela both diplomatically and in trade have been fostered through a continued spirit of cooperation and should remain cordial through many years to come.

The Dutch Ambassador in Caracas, Mr. H. N. Boon told newsmen that the Netherlands Antilles were voluntarily complying with the O.A.S. decision of no more oil shipments to the Dominican Republic.

Curaçao and Aruba do not sell oil to the Dominican Republic, nor buy its sugar the ambassador said.

Lago Employees Referendum And Consequences

The Petroleum Workers Federation of Aruba, who recently staged an ill-fated strike against the Lago Oil & Transport Company in an effort to gain control of their employees, have petitioned the Lago management in a renewed bid for control. The petition, with 442 signatures, is a request for a referendum to decide whether the P.W.F.A., or the Lago Employees Council shall be the representative body.

The L.E.C., an unaffiliated organization, has represented the employees for a number of years. As a contrast, the P.W.F.A. is an affiliate of the AFL-CIO Atomic and Chemical Workers and has been a source of concern to local industry for a long period as a result of their persistent efforts to create a state of unrest in Aruba. The petition is in accordance with the stated policies of Lago whereby a referendum may be held if requested by at least 10% of the employees represented by the organization.

A few days ago, announcement was made of the plans to build an industrial complex in Aruba. Inasmuch as this large project will have a beneficial effect on the economic future of Aruba, it is unfortunate and inopportune that this renewed attempt to stir unrest should occur at this time. This is particularly impor-

tant in view of the contemplated investments of outside capital in Aruba's future.

It can be assumed that the referendum has been requested as a rebuttal rather than a genuine effort to improve the status of the worker. It is also interesting to note that one of the leaders of the abortive strike has been laid off prior to the first announcement that a strike was to be held if certain demands by the union were not met by Lago Management.

We are on the brink of a new prosperity for Aruba. News of the proposed installations certainly has had wide coverage, and it is to our advantage to insure that the new industries, as well as those that will follow, shall have a source of labor that is free from outside influence and can chart its own course. It will take the combined efforts of government, commerce and labor to insure that once started, the new industries can carry out their construction and once built, can operate the facilities without interference from those motives at times may be questioned. Some sort of wide spread publicity is necessary, and this can best be accomplished by a series of newspaper spreads, radio announcements or other methods that will catch the public eye.

Chamber of Commerce Elections

Recently the members of the Chamber of Commerce at Aruba held elections to fill up the vacancies, left by the outgoing boardmembers A. G. Th. Arends, G. de Veer and D. Oduber, of which Mr. C. de Veer was eligible for re-election.

In the vacancies was provided by the election of the following gentlemen: Arturo M. Arends, G. de Veer and T. Hese.

Mr. Arends is president of the Aruba Trade and Industry Association, Mr. de Veer has been president of the Chamber of Commerce for many years and as such is very well versed in all matters pertaining to the Chamber of Commerce, Mr. T. Hese is an active member of the Aruba Trade and Industry Association.

All three are influential and well-known businessmen. The Echo of Aruba congratulates them with their election, respectively re-election. It congratulates especially Mr. Arends, being president of the founder of

the Echo of Aruba.

The new Board of the Chamber of Commerce elected as its President: Mr. C. Whitfield, formerly president of the Aruba Trade and Industry Association.

Mr. Whitfield is also secretary of the Latin American Chamber of Commerce. He is an outstanding businessman and a very capable organisator, with the knack to inspire his cooperators and to weld them together as a team.

As Aruba is entering in a new phase of development, the Chamber of Commerce will not be left unperturbed by the changing circumstances and will be challenged by new and different tasks. We are certain that the new Board, under Mr. Whitfield's direction, will play an active and successful part, quite in agreement with the high demands that a dynamic economy makes upon such an institution.

Blaadjes uit een Nederlandse blokknoot

(door bemiddeling van het Kon. Ned. Instituut voor de Tropen)

Het was een gure dag, deze zesde Statuutdag. Overal in Nederland hingen de vlaggen van de openbare gebouwen, maar wij willen er wat om verweiden dat menige brave burger of burgers in de mening heeft verkeerd dat deze vlaggen waren uitgestoken ter ere van het huwelijk van koning Boudewijn met dona Fabiola in Brussel. Want dat de overheid veel meer doet om bekendheid te geven aan de Statuutdag, dan door gemeentebeden en werklieden i.s. overheidsdienst 's morgens vroeg de driekleur te laten hijsen, kunnen we moeilijk beweren.

Nu dient er aan te worden toegevoegd, dat voor kleine plechtigheden in de open lucht de datum van 15 december in Nederland bijzonder ongunstig is. Wij denken bijvoorbeeld aan het hijsen van de vlaggen van de verschillende rijksdelen, een paar kleine kernachtige toespraakjes om de betekenis van het Statuut in het licht te stellen. Zulks geschiedt in Amsterdam bijvoorbeeld wél op de dag van de Verenigde Naties, maar in oktober is het weer behagelijker.

En de kranten? Hebben we het mis wanneer wij veronderstellen, dat ook zij al hun activiteiten richten op het koninklijke huwelijk in België? De eerbiedwaardige Nieuwe Rotterdamsche Courant, eerbiedwaardig nog altijd ofschoon in een nieuw typografisch kleed gestoken, wijdde aan het Statuut van het Koninkrijk echter een uitvoerig artikel onder de titel: „Geen eeuwig edict“. Om een paar zinnetjes er uit te lichten: „Geen eeuwig edict, maar een unieke vorm van samenwerking, waarvan niet het statische element van de letter van een geschreven stuk de bodem is, maar de dynamiek ener geleidelijke evolutie“. En verder op: „Door zo de betekenis van deze grondwet van het Koninkrijk te verstaan kon men de afgelopen jaren de conflicten tot een

minimum beperkt houden en de samenwerking voortdurend aan achtergrond laten wennen“.

„De laatste maanden“, aldus vervolgt de deskundige schrijver in het Rotterdamse orgaan, „zijn Suriname en

N.V. BOHAMA (Aruba)

Bouw- en
Handelmaatschappij

CONSTRUCTORS

Building and reinforced concrete
works repairs and maintenance

We wish all our customers and other friends a
Merry Christmas and Happy New Year

BILDERDIJKSTRAAT 3
ORANJESTAD - ARUBA - NETH. ANT.

de Nederlandse Antillen in ons land weer in de schijnwerpers getreden, voor de Nederlandse Antillen is het probleem, op basis van art. 36 van het Statuut, financiële bijstand te verkrijgen om de moeilijkheden in de olieindustrie het hoofd te kunnen bieden".

(Red.: het feit, dat de Antilliaanse economie te veel afhankelijk is van de olieindustrie alleen, welke industrie op internationaal niveau in een tijdsperiode van automatisatie en consolidatie verkeert).

„Helemaal onopgemerkt voorbijgegaan", om deze krantenterm nu eens te gebruiken, is de Statuutdag in Amsterdam althans niet. De avond te voren was er in de grote aula van het Koninklijk Instituut voor de Tropen een bijeenkomst. Daar is in de eerste plaats de film "Operation Grasshopper", de openlegging van het Surinaamse binnenland, van de amateur-cineast Peter Creutzberg vertoond. Een première, waaraan de hoofdstedelijke dagbladen de nodige aandacht hebben besteed.

De aula was die avond tot de laatste plaats bezet door Antillianen en Surinamers. Ze behoeften niet naar redevoeringen te luisteren, maar ze konden behalve naar de film ook nieuwe kleurendia's zien van Aruba, Curaçao en Bonaire, die werden geprojecteerd. Ook werden er Antilliaanse dansen vertoond. Tal van organisaties hadden meegewerkt aan het organiseren van deze bijzonder geslaagde avond, o.a. de Nederlandse Stichting voor Culturele Samenwerking met Suriname en de Nederlandse Antillen, de Sticusa, die de film had uitgebracht. Het is ook de Sticusa, die de studie van een aantal Antillianen en Surinamers bekostigt, die straks cultureel werkzaam zullen zijn. Niet dat hun aantal op het totaal van omstreeks 800 Antilliaanse en Surinaamse bursalen groot is, maar hun werk straks belooft niet zonder betekenis te zijn. Zo heeft de Sticusa een jeugdige Antilliaanse radiotechnicus in staat gesteld zich in Nederland te laten oriënteren op nieuwe mogelijkheden voor de CUROM. Zo was hij een tijdelang werkzaam bij een van de regionale omroepen, waar de praktijk meer overeenkomt met de omstandigheden bij de CUROM, dan bij het centrale radiobedrijf in Hilversum met zijn vergaande specialisatie het geval is.

De jeugdige E. A. James van St. Maarten volgt in Nederland een opleiding als bibliothecaris, Astrid Salazar wordt op de Kunstacademie van Corrèe Hartong te Rotterdam tot balletlerares gevormd, Carlos Erselina, volgt in het Limburgse stadje Sittard een opleiding als jeugdleider aan de Katholieke Sociale Akademie. In Curaçao had hij zich al met succes met reclasseringen arbeid bezig gehouden.

Mooie perspectieven openen de opleiding, die E. Ayubi zal krijgen onder leiding van de estetisch adviseur van de Nederlandse P.T.T., de kunstschilder Christiaan de Moor. Deze organiseert om de twee jaar een cursus voor grafici in de lang niet gemakkelijke kunst van het postzegelontwerpen.

Men mag dus verwachten dat de Heer Ayubi, die op de Akademie voor Beeldende Kunst van Rotterdam tot tekenleraar wordt opgeleid, ooit nog eens als Antilliaan Antilliaanse postzegels zal ontwerpen. Een tweede kansdaat voor het ontwerpen van postzegels belooft de

heer N. de Castro te worden, want ook de heer de Castro, leerling van de Akademie voor Industriële Vormgeving te Eindhoven, zal de cursus van de heer de Moor volgen.

De Sticusa piekert op het ogenblik over de toestand van de kerkorgels in de Antillen en Suriname. Velen van deze orgels hebben dringend restauratie nodig. De kerkerlijke gemeenten zijn niet in staat de hoge restauratiekosten te volstaan en op een of andere wijze hoopt de Sticusa thans de middelen hiervoor bijeen te brengen. Men zal dan en passant ook het uit 1952 daterende orgel van de protestantse kerk van Oranjestad onderhanden nemen — maar de kosten daarvan bezorgen de Sticusa geen hoofdbrekens. Aan dit nieuwe orgel moeten slechts enige kleinigheden worden hersteld — o.a. een paar gebroken registerknoppen.

PARA LAS DAMAS

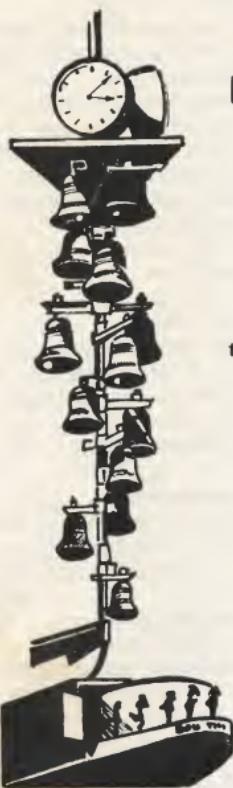
tenemos un surtido completo de
productos de belleza

HELENA RUBINSTEIN

y de perfumes y polvos Italianos
PAGLIERI (Felce Azzurra) a
precios sin competencia.

BOTICA ARUBA

Steenweg 19 - Oranjestad - Tel. 1080-1081-1180

LOOK FOR

the building with the **BELLS**

WATCHES
CLOCKS
JEWELRY
PEARLS
PRECIOUS STONES
GOLD
STERLING
CHINA
CRYSTAL
GIFTS
HANDBAGS
OPTICAL GOODS

A gift from
Spritzer & Fuhrmann
will flatter you and delights your friends

SPRITZER & FUHRMANN

JEWELERS TO THE AMERICAS

Shopping Center Oranjestad

- 1 Aruba Bazar, Department Store
- 7 Mesker Inc., Furnshing
- 13A Berlinski, Jeweler
- 13 Peasant Shop, Giftshop, Oriental Gifts
- 17 La Moderna, Department Store
- 17A Dutch Restaurant
- 19 Mario's, Liquers in Bond
- 23 Family Store, Gifts
- 29 Spritzer & Fuhrmann, Jewelers
- 31 La Linda, Department Store
- 33 Cinderella, Nursery gifts
- 35 Raghunath, Jeweler
- 37 de Veer, Agencies
- 41 Aruba Bank
- 43 Ch. van Eer, Jeweler
- 47 Kan, Jewelers
- 47A Foto Central, Fotoshop
- 49 S. N. Ecury, Agencies
- 51 El Paraiso, Department Store
- 53 Casa Bella, Gifts
- 53A Flowershop Aruba
- 55 de Weefstoel, Textiles
- 59 Capezios, Gifts
- 59A Maggy's Beauty Shop
- 61 Foto Imperial, Fotoshop
- 69 All American Cable
- 71 Luxe, Gifts
- 73 Jan Bonke, Fotoshop
- 75 K.N.S.M., Travel agents
- 75A Hollandsche Banketbakkerij, Dutch Bakery
- 77 Palais Oriental, Oriental Gifts
- 79 Uchee's Place, Soda Fountain
- 83 Tienda Oduber, Gifts
- 85 Madam Alice, Beauty Shop
- 87 Contal Agencies
- 89 Foto Hanna, Foto Shop
- 95 Tieleman's, Typewriter Shop
- 99 Hartog's Shoe Shop
- 101 Saade Store, Furnishings
- 103 Fountain Youth, Soda Fountain

- 2 Manhattan Store, Department Store
- 8 Kusters Trading, Foto Ideal
- 10 Haim Gotfried, Department Store
- 14 Aruba Trading, Liquers - Perfumes
- 18 Palais Royal, Radios - Records
- 20 Whitfield, Giftshop - Ladies Dresses
- 22 Botica de Ipueblo, Drug Store
- 24 Novelty Shop, Gifts
- 32 Playa Lux, Gifts
- 38 Rio Bar
- 40 Mansur Trading, Department Store
- 44 A.B.C. Store, Records - Kodak Agents
- 46 El Globo, Gifts
- 48 Chic Store, Gifts
- 50 Shirley Store, Department Store
- 52 La Moda, Department Store
- 54 Scala, Hotel-Restaurant
- 58 No. 1 Store, Department Store
- 60 Banco Commercial Ant.
- 60A Fatum, Insurance Comp.
- 62 Wimco, Liquers - Perfumes
- 66 El Lujo, Gifts
- 70 La Cubana, Gifts
- 72 Palais Oriental, Oriental Gifts
- 74 Nady Watch Repair Shop
- 76 Music & Magazines R. D. Valen
- 82 Discoteca Sabor, Records
- 82A Wiggers, Ladies and Gents Hairdresser
- 88 S.E.L. Maduro & Sons, Travel Agents
- 92 Holanldsche Bank Unie N.V.
- 94 De Wit's, Toys and Gifts
- 96 Don Q. Bar
- 98 Debrot, Liquers
- 108 N. Habibe Jr., Supermarket
 - A. La Venezolana, Men's Clothing
 - B. Botica Aruba, Drug Store
 - C. Aruba Printing Ltd.
 - D. Neme Imp. Exp. Inc., Ford Dealer

Jan Bodegom & Co. Aruba

N.V.

Distributors and Agents of

Quality Products such as:

"FRIESCHE VLAG"

Milk Products

"MAXWELL HOUSE" Coffee

ZEPP LAMPESTRAAT - ORANJESTAD

SPRITZER & FUHRMANN (ARUBA) Ltd.

J E W E L E R S

ORANJESTAD: Nassaustraat, Phone 1320

SAN NICOLAS: Mainstreet, Phone 5014

ARUBA N.A.

World famous Swiss Watches

Patek Phillippe - Vacheron & Constantin - Audemars - Piguet - Omega - Gubelin - Jaeger Le Coultre - Movado - Eterna - Ernest Borel - Mido Tissot - Nivada.

Diamonds and Precious Stones

Set and Unset.

Sterling

George Jensen - Hans Hansen - Frygast Morgenstern - Royal Dutch Silverworks and other Continental silverware.

Porcelain and China

Dinnersets, figurines in Bing & Grondahl Royal Copenhagen - Rosenthal - Limoges - Wedgwood Royal Doulton - Minton - Royal Worcester Spode - Dresden - etc.

Crystal and Cut Glass

Lalique - Baccarat - Leerdam - Holmegaard Murano - vases, dishes, wine & liqueur glasses ashtrays . . .

Evening Handbags

with French Beaded Beauvals embroidery - Vienna "Queen of Petit Point".

Cold and Silver European Jewelry

exquisite in design and variety.

Gifts

Delftblue handpainted - Old Dutch gift articles Zeiss Binoculars - Travel Alarm Clocks - Leather goods - Dolls - Souvenir Articles.

Met de Antilliaanse Handelsmissie naar Suriname

door S. DEN HEYER

2e gedeelte

Dinsdagochtend om ca. 9 uur vertrokken wij per autobus naar Onverdacht om aldaar een bezoek te brengen aan de bauxiet mijnen van de N.V. Billiton Maatschappij Suriname. De weg voerde over het aardige plaatsje Domburg naar Smalkalden. Te Smalkalden werd even gestopt om de leden van de missie gelegenheid te geven foto's te maken van de aldaar opgestelde drooginstallaties van de Billiton Mij. In grote "kilns", enorme hellend opgestelde cilinders, die langzaam om hun lengte-as ronddraaien, wordt het bauxieterts gedroogd alvorens voor verscheping in overdekte bunkers te worden opgeslagen.

In de omgeving van deze drooginstallaties en opslagplaatsen is alles overdekt met een roodachtige laag bauxietstof hetgeen aan de omgeving een eigenaardige aanblik geeft.

Van Smalkalden ging het naar Onverdacht, alwaar in het clubgebouw de delegatie werd ontvangen door de directeur van het bedrijf en enkele medewerkers. Na het genieten van verversingen en het luisteren naar een technische uiteenzetting werd een bezoek gebracht aan de mijn, voor welk bezoek de delegatieleden werden uitgerust met stevige rubber kaplaarzen teneinde in staat te zijn door de modder te kunnen komen zonder al te veel besmeuring van broekspijpen. Na de bezichtiging van de mijn werden in het clubgebouw wederom koele dranken geserveerd en vervolgens een lunch. Na de lunch werd het samenzijn nog even gerekt en vervolgens werd per bus wederom de terugtocht naar Paramaribo aanvaard, gedurende welke tocht de delegatieleden de pas verworven kennis omtrent bauxiet en het ontginnen van bauxietlagen en tevens omtrent de N.V. Billiton Maatschappij Suriname, konden laten bezinken.

In 1939 werd door een vijftal beambten van de N.V. Billiton Maatschappij een aanvang gemaakt met de exploratie en in Maart 1941, dus in oorlogstijd, werd besloten met het ontginnen van de bauxiet-reserves een aanvang te maken. Reeds 16 maanden later kon de eerste lading bauxiet-erts worden verschept.

De bauxiet in de Billiton-concessie ligt verborgen onder een pakket kleien, zanden en moerasgronden, de z.g. "dekgronden". Aan de huidige ontginningsfronten bereiken deze deklagen een dikte van 12 — 20 meter, hetgeen dus zeggen wil dat alvorens het bauxiet kan worden bereikt eerst van 12 tot 20 meter moeras-

grond, zand en klei moet worden verwijderd, hetgeen de ontginning uiteraard zeer kostbaar maakt. Dank zij de goede kwaliteit van het gewonnen erts, kan echter nog met goede resultaten worden geconcurrerd met buitenlandse bauxietmijnen waar een goedkopere wijze van ontginning kan worden benut.

Vaak komt het voor dat alvorens een stevige kleilaag wordt bereikt waarop met zwaar materiaal kan worden gewerkt, een gedeelte moerasgrond (z.g. "zwampgronden") compleet moeten worden ingepolderd, daarna wordt de weke bovenlaag met krachtige waterstralen losgespoten en vloeibaar gemaakt waarna deze brei wordt weggepompt en buiten het ingepolderde gebied gedeponeerd. Is dan de onder de moerasgronden liggende zware klei en zandlaag bereikt, dan komen de zware draglines in actie die de klei en andere lagen afgraven tot de bauxietlaag is bereikt. Deze bauxietlaag wordt dan vervolgens eveneens met draglines afgegraven en met kolossale vrachtwagens naar de wasserij getransporteerd. Aldaar wordt het erts gezeefd, gebroken en gespoeld. Via transportbanden gaat het erts vervolgens naar de laadbunkers voor de spoorwagens, waarmede het gewassen erts dan naar de drooginstallaties te Smalkalden wordt vervoerd. Na droging wordt het erts opgeslagen in overdekte bunkers, wachtende op verscheping. De verscheping geschiedt met zeeschepen, doch als gevolg van de modderbank aan de monding van de Suriname-rivier wordt de diepgang van beladen schepen zeer ongunstig beïnvloed, waardoor per normaal vrachtschip in de regel niet meer dan circa 6.000 ton wordt verschept. Met speciaal gebouwde ertstankers kunnen ladingen van 10.000 tot 14.000 ton worden verschept.

Op Woensdag, 9 November, werd door de delegatie een bezoek gebracht aan het kantoor van de Stichting Planbureau Suriname, alwaar een uitvoerige uiteenzetting werd gegeven omtrent het Tienjarenplan (gewoonlijk afgerek tot "T J P"). Na de causerie werden diverse projecten van het TJP bezocht.

Het Tienjarenplan werd op 9 Oktober 1954 aangenomen door de Staten van Suriname. Dit geschiedde na een aanzienlijke tijd van voorbereiding door zeer vele deskundigen, waaronder zelfs een missie van de Internationale Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (Intern. Bank for Reconstruction and Development).

Het eerste doel van het TJP is Suriname te voorzien van de middelen om de economie van het land tot ontwikkeling te brengen en op een hoog niveau te houden zonder afhankelijk te zijn van slechts enkele grote industrieën. Met andere woorden, er wordt beoogd de economie op te heffen en op een bredere (en dus aanzienlijk minder kwetsbare) basis te brengen.

Een tweede fase van het TJP zal liggen in het leggen van de funderingen voor een voortgezette sociaal economische ontwikkeling na de beëindiging van de periode van werkzaamheid van het TJP. De nadruk wordt gelegd op de geleidelijke verbetering van de levensstandaard van de bevolkings groepen met lagere inkomens. Het plan is in werking getreden in 1955 en zal aflopen in 1965. Voor de uitvoering van het TJP was een bedrag van Sf 127.000.000,— nodig, hetwelk door Nederland werd gefourneerd en wel $\frac{1}{3}$ deel als een gift en $\frac{2}{3}$ deel als lening. Daar het reeds duidelijk is dat in 1965 de werkzaamheden van het TJP niet abrupt zullen kunnen eindigen zonder een heel groot gedeelte van het thans reeds bereikte teniet te doen, zal na 1965 vermoedelijk nog een aantal jaren aan het TJP worden toegevoegd teneinde een geleidelijke overgang te bewerkstelligen naar de tijd dat de bemoeienis van het TJP zal ophouden en alles geheel zelfstandig moet kunnen functioneren. Voor deze verlengde periode van werkzaamheid zullen verdere gelden beschikbaar gesteld moeten worden tot een beloop van Sf 80.000.000,—.

Alsdan zal dus voor het TJP over een periode van maar schatting 14 jaar een kapitaalinjectie van meer dan Sf 200.000.000,— hebben plaatsgevonden. Vanzelfsprekend kunnen dergelijke bedragen niet nalaten hun invloed te doen gelden in alle lagen van het economische leven. Dit is dan ook de opzet van het TJP met dien verstande dat de producerende projecten welke thans met behulp van het TJP zijn opgezet zo stel mogelijk economische zelfstandigheid zullen bereiken en actief zullen deelnemen aan de economie van het land. Het spreekt vanzelf dat niet alle gelden in producerende projecten kan worden gestoken. Zo was verbetering van het riolenstelsel nodig en verbetering van het wegennet. Van dit laatste vormt de z.g. Oost-West verbinding een zeer belangrijk en geld verslindend onderdeel. Deze Oost-West verbinding is van het allergrootste belang bij de otsluiting van de buiten-districten. Tevens bevordert deze weg de bevolkingsstand in de buitendistricten daar tot voor kort slechts weinigen er voor voelden om in de geïsoleerde districten zonder enig modern comfort van electriciteit en waterleiding te wonen. Een migratie van de buiten-districten naar de stad was dan ook steeds merkbaar. Het belang van deze Oost-West verbinding is werkelijk niet te overzien. Verder worden onder auspicien van het TJP scholen en kleuterscholen gebouwd, ziekenhuizen enz. enz. Allemaal noodzakelijke projecten die niet in de producerende sfeer liggen doch desondanks onontbeerlijk zijn om de gelden welke thans in

de producerende sector worden geïnvesteerd ook voor de toekomst rendabel te maken.

Daar het in het verband van dit artikel te ver zou voeren een beschrijving te geven van de vele en zeer uiteenlopende projecten van het TJP, zou ik willen volstaan met een opsomming te geven van de verdeling van de beschikbare gelden over de diverse groepen,

Landbouw	29,3 %
Bosbouw	6,5 %
Industrie	6,4 %
Mijnbouw	6,5 %
Luchtkartering	2,2 %
Verkeer	36,8 %
Algemene Voorzieningen en Openbare nutsbedrijven	4,9 %
Onderwijs	6,1 %
Gezondheidszorg	10,—%
Welvaartszorg	1,3 %
Volkswoningbouw	4,—%
Volkscredietwezen	2,—%
Technische bijstand	2,—%
Verbetering overheidsapparaat	1,2 %
Arbeidsvoorziening	4,—%
Justitie	0,8 %
Beheer	3,—%

Enige veranderingen in deze verdeling worden momenteel beraamd. Een vermeldenswaardig feit is nog dat een vrij belangrijk bedrag in eerste instantie werd uitgetrokken voor leprozenzorg. Het blijkt echter dat deze ziekte hoe langer hoe minder voorkomt en het aantal daaraan lijdende personen tot enkele tientallen is teruggebracht, zodat de voor dit doel beschikbaar gestelde gelden niet daarvoor zullen worden benut en dus een andere bestemming zullen kunnen krijgen.

Na het bezoek aan het Planbureau en de bezichtiging van diverse projecten, werd aan de delegatie in de Buitensocieteit "Het Park" een lunch aangeboden door de Minister van Economische Zaken. Deze lunch bestond geheel uit Surinaamse gerechten en ten behoeve van de vele op de Antillen wonende Surinamers geef-

ik onderstaand het menu weer, dat ongetwijfeld velen zal doen watertanden:

1. Gebonden cassave soep	Sinaasappel
2. Kippenpastei	Bacove
3. Pom	Papaja
4. Gebakken vis	Watermeloen
5. Gebraden kip	Grape fruit
6. Bananen	Curaçaoche oranje
7. Cassave	Jonge cocosnoot
8. Nappie	Manja
9. Njamsie	Pomme de cithère
10. Kouseband	Maripa
11. Boulanger	Surinaamse koffie
12. Amsooi	
13. Paksooi	
14. Antroea	
15. Tayerblad	
16. Witte rijst	
17. Djarie pesie moksi alesie	
18. Boorkaroe	
19. Sopropo	
20. Gestoomde warme aarder.	

Deze lunch was een waar culinair festijn en ik ben er van overtuigd, dat toeristen gaarne een "steak and French fried" zullen laten staan om een keuze te kunnen maken uit bovenstaande lijst.

Op Woensdag-avond, van halfnegen tot tien uur hield de Waarnemend Gouverneur van Suriname een receptie in het fraaie paleis van de Gouverneur, waar de leden van de Delegatie gelegenheid hadden met vele voorstaanden in overheidskringen en handelskringen kennis te maken.

Na afloop van de receptie begaven vele delegatieleden zich naar de Chinese club aan de Keizerstraat alwaar de Chinese kolonie op zeer hartelijke wijze een dansavond had georganiseerd speciaal met het doel om de bezoekers uit de Antillen de gelegenheid te geven zich voor een avond terug te trekken uit de spannende sfeer van zakelijke bezoeken en besprekingen. Een geste die ten zeerste werd gewaardeerd.

Op Donderdag, 10 november, werd door de delegatieleden een bezoek gebracht aan de Suriname Aluminum Company (Suralco) waarbij het in hoofdzaak ging om de bezichtiging van het z.g. Brokopondo project. Met de bus ging het om 's morgens 7 uur van Paramaribo naar Paranam, alwaar in de societeit van de Suralco een uitgebreid ontbijt werd genoten. Vervolgens over een volledig in het oerwoud uitgehakte weg naar Brokopondo alwaar in het nieuwe districtskantoor een koele dronk werd genomen en gelegenheid werd gegeven te fotograferen.

Van Brokopondo ging het verder naar Affobakka waar een grote stuwdam wordt gebouwd. De aldus verkregen waterkracht zal benut worden voor het aandrijven van een elektrische centrale die genoeg stroom zal moeten leveren voor het smelten van aluminium uit het bauxiet en tevens voor het verlichten van Paramaribo en omstreken. Voor het verkrijgen van aluminium uit bauxiet is zoveel stroom nodig, dat alleen de Suralco al bijna 90% van alle opgewekte stroom zal afnemen. Dat hier enorme investeringen mede gemoeid zijn is duidelijk. Alleen het aanleggen van de weg van Paranam naar Affobakka, ca. 70 km. lang, vergde een bedrag van Sf. 14.000.000,—. Het onderhoud van deze weg kost ca. Sf. 1.000,— per km. per jaar.

Een besprekking van het gehele Brokopondoplan is te uitgebreid om in het kader van dit verslag te geschieden. Wij beschikken echter over een brochure, uitgegeven door de Suralco, welke wij ons voorstellen in extenso in de "Echo" te publiceren, gelijk met een Engelse vertaling daarvan. Voldoende zij thans om nadrukkelijk het belang van het Brokopondo plan voor Suriname te beklemtonen.

Immers, door het bouwen van de dam te Affobakka en de elektrische krachtcentrale wordt de mogelijkheid geschapen om het in Suriname gewonnen bauxiet in het land zelf om te zetten in aluminium, waardoor dus een hoogwaardiger export product zal worden verkregen. Dit kan niet anders dan een zeer gunstige invloed hebben op de handelsbalans van het land. Bovendien verschafft deze aluminiumfabriek wederom werk aan velen, terwijl het onderhoud van de dam, de elektrische centrale en zeker niet in de minste plaats de weg van Paramaribo via Paranam naar Brokopondo en Affobakka, eveneens werk aan velen zullen verschaffen.

Op de terugweg van Affobakka werd gestopt bij Jodensavanna, alwaar de aanplant van Pinus (een soort pijnboom) werd bezichtigt. Dit project is een "joint-venture" van de Surinaamse regering en de Koninklijke Papierfabrieken van Gelder en Zonen. De aangeplante soort bomen zullen t.z.t. de grondstof moeten leveren voor de vervaardiging van papier. Het ligt niet in de bedoeling om in Suriname het eindproduct (papier) te produceren, doch uitsluitend de grondstoffen, welke dan geëxporteerd zullen worden. Het behoeft geen betoog, dat dit een zeer langlopend project is. Momenteel is een aantal bomen circa 7 jaar oud en deze zouden rijp zijn om te worden gekapt. Het betreft hier echter slechts een kleine proefaanplant. Alvorens kan worden overgegaan tot het bouwen van een fabriek dient een zeer groot areaal met pinus beplant te zijn, zodat voor de fabriek op een constante en voldoende aanvoer van hout voor verwerking kan worden gerekend. Voordurend zal men dan ook moeten blijven aanplanten om ieder jaar weer verzekerd te zijn van een voldoende aantal kaprijpe bomen. Gelukkig heeft men in Suriname ruimte genoeg en behoeft men niet te kijken op enkele tiendallen vierkante kilometers. Dit project is eveneens

een goed voorbeeld van "planning" voor de toekomst, waarbij het oud Nederlandse gezegde "de cost gaet voor de baet uyt" wel zeer van toepassing is. Toch zal ook dit project, dat geboren werd uit de wereldschaarste aan krantenpapier en de wens van ieder land om onafhankelijk van andere landen ten minste in eigen papier behoeften te kunnen voorzien, t.z.t. bijdragen tot de verbreding van de economische basis van Suriname.

Op ongeveer een kwartier wandelen van de aanlegsteiger bij de pinus-aanplant ligt een ruine van de eerste Joodse synagoge op het westelijk halfond, terwijl even verder een Joodse begraafplaats ligt, waarop stenen liggen met jaartallen van omstreeks 1750 en later. Dit zijn bewijzen van het doorzettings vermogen van de eerste Joodse pioniers die in de eerste helft van de achtziende eeuw terwille van de godsdienstvrijheid het oude Europa verlieten. De ruine van de synagoge is een lichtend voorbeeld van de groothed van deze kleine groep mensen, die de geestelijke waarden en vrijheid boven het materiele stelden. Deze plek te betreden, temidden van de wildernis, bracht alle aanwezigen tot nadenken. Feitelijk waren velen van ons enigszins bedroefd dat deze ruine en deze begraafplaats die toch van zo'n grote historische waarde zijn, daar maar vergeten en onverzorgd liggen in de wildernis, grotendeels overwoekerd door de weelderige tropische vegetatie.

Op Vrijdag 11 November stond voor een klein gedeelte van de handelsmissie een bezoek aan Nickerie en Wageningen, met bezichtiging van het bedrijf van de Stichting Machinale Landbouw, op het programma.

Aan deze tocht, die voor het grootste gedeelte met een vliegtuigje van de Surinaamsche Luchtvaart Mij. werd gemaakt, werd door mij deelgenomen, zodat ik U geen verslag kan geven van de suikeronderneming Marienburg van de Nederlandsche Handel Mij., waarheen de overige leden van de handelsmissie die dag trokken.

Om ca. 7 uur 's morgens vertrokken wij dan in een 2 motorige Beachcraft van de S.L.M. van het vliegveld Zorg en Hoop te Paramaribo en na een rustige vliegtocht van ongeveer een uur landden wij te Nieuw Nickerie. In een tweetal auto's ging het toen eerst naar een bananen aanplant, welk bezoek echter zeer snel moest verlopen in verband met de beschikbare tijd, zodat wij niet verder kwamen dan het bezichtigen van enkele velden en het aanhoren van enkele bijzonderheden over diverse bananensoorten. Te snel feitelijk moesten wij weer in de auto's stappen, die ons toen naar de rivier brachten alwaar een met twee zware buitenboord motoren uitgerust bootje op ons lag te wachten. In snelle vaart ging het tussen de dichtbegroeide oevers de rivier op naar Wageningen, alwaar de Stichting Machinale Landbouw haar bedrijf uitoeft. Omrent dit z.g. "Wageningen projekt" wordt het volgende ontleend aan een verslag d.d. 31-8-1959

dat aan de bezoekende missieleden ter hand werd gesteld.

Het Wageningen projekt is tot stand gekomen onder leiding van de "Stichting voor de Ontwikkeling van Machinale Landbouw in Suriname".

Het Bestuur van deze Stichting wordt gevormd door een Raad van Commissarissen, waarvan de leden op een bepaalde wijze worden benoemd door de Nederlandse- en de Surinaamse Regering. Het Bestuur zetelt in den Haag.

Het doel van de Stichting is o.m. het bevorderen van de ontwikkeling van de Surinaamse landbouw, alsmede het verstevigen van de Surinaamse economie in de agrarische sector o.m. door verhoging van de export van landbouwproducten.

Het projekt Wageningen is gelegen in de z.g. jonge kustvlakte, een homogeen kleigebied van rond 1 miljoen ha. Dit gebied omvat de strook langs de gehele kust tot een diepte van ongeveer 50 km.

Door de lage en vlakke ligging met een lichte opersing van het terrein langs de rivieroever en de kustrand is de natuurlijke afwatering zeer slecht. Het gebied is daardoor grotendeels begroeid met moerasbos en biezen.

Dichter naar de kustrand, waar de waterstand gewoonlijk iets hoger is en waar in perioden van intensive droogte veelvuldig zware branden zijn voorgekomen, zijn uitgestrekte gebieden uitsluitend bedekt met biezen en andere laag groeiende zwamplanten (soms aaneengesloten tot enkele duizenden hectaren). Van deze wel zeer zware, doch relatief vruchtbare kleigronden, is tot nu toe slechts een gering percentage in cultuur gebracht.

Op landbouwkundig gebied, mits met toepassing van de juiste methodiek, liggen voor de verdere toekomst in Suriname dus nog grote mogelijkheden.

Naast het tot ontwikkeling brengen van een op moderne wijze gemechaniseerde rijstcultuur vormt het onderzoek naar andere gewassen als bananen, citrus, cacao, zomede kortgroeiente peulgewassen en bodembewetteraars een zeer belangrijk onderdeel van de research-arbeid van het projekt.

Suriname beschikt, in verhouding tot haar gebiedsgrootte over een zeer geringe bevolking. Hiervan voelt zich slechts een gedeelte tot de landbouw aangetrokken. Voorts is de binnenlandse markt zeer snel voorzien.

Het productief maken van het hier boven genoemde landbouwpotential zal dus alleen mogelijk zijn:

- a. door mechanisatie, waardoor per arbeidseenheid een grote productie met relatief goedkope kostprijs kan worden verkregen.

b. door het verbouwen van exportproducten van zodanige marktwaarde, dat verschepping over grote afstanden zich betaalt.

Qua grondgesteldheid, klimaat en kwaliteit is rijst hier uitstekend op zijn plaats.

Het lag dus voor de hand, dat het project Wageningen in eerste instantie een rijstpolder zou moeten zijn.

In de loop van 1950 werden de eerste werkzaamheden verricht voor het inpolderen van de basis (vesting Wageningen). In Maart 1952 werd begonnen met de bouwput voor het gemaal, dat in het voorjaar van 1954 in dienst werd gesteld.

De bouwwerkzaamheden aan de silo vingen aan in Maart 1953 met het inheien van 612 stuks 19 meter lange betonpalen. Dit gebouw kwam in 1955 gereed. Het omvat een laadruimte van 25.000 kubieke meter, de grootste hoogte is 36 meter boven het maaiveld met een totaal gewicht aan bouwmateriaal van rond 17.000 ton. De inpolderings- en ontginningswerkzaamheden, die aanvankelijk met zeer vele, niet voorziene moeilijkheden te kampen hadden gehad, schreden inmiddels voort.

In 1954 werd het eerste rijstgewas ingezaaid tot een areaal van 451 ha. In 1955 besloeg het hoofdgewas (rijst) een oppervlakte van 1942 ha, het jaar daarop werd dit uitgebreid tot 3979 ha., terwijl het ingezaaide areaal in 1957 kon worden vastgesteld op netto 5819 ha.

Het project Wageningen geeft werk aan bijna 800 man personeel, inclusief het hogere personeel. Het aantal bedraagt in totaal ca. 2500 zielen.

In het dorp "Wageningen" bevinden zich behalve de woningen een lagere school met 8 leslokalen, een kleuterschool, twee hulpkerkjes, een klein hotel met recreatiezaal, een recreatiezaal voor week- en dagelders, een polikliniek annex ziekenhuisje, sportvelden, elektrische verlichting, waterleiding enz. Voorts een levensmiddelenwinkel, een broodbakkerij en een klein postkantoor. Het bedrijf voorziet in eigen slachtfabriek en melkerij. Voor gezondheidszorg zijn twee doktoren in vaste dienst te Wageningen. Het is de bedoeling, zovele mogelijk de particulier in te schakelen voor de kleine nering — schoenmaker, lapjeswinkel, kapper e.d. teneinde zo spoedig mogelijk de normale gemeenschapsverhoudingen te introduceren.

De geïsoleerde ligging van het project maakt het noodzakelijk, dat het bedrijf de beschikking heeft over een geheel zelfstandige onderdelenvoorziening, een reparatie- en revisiebedrijf, een krachtvoorzieningsbedrijf en een transportbedrijf.

Het Centraal Magazijn voert meer dan 27.000 artikelen. Dagelijks vinden hier 300 tot 500 mutaties plaats.

Het pompgemaal beschikt over drie elektrisch aangedreven pompen (elk 400 PK) met een capaciteit van gemiddeld 500 m³ water per minuut per pomp.

In de krachtecentrale is aan totaal vermogen geïnstalleerd ca. 2500 PK waarvan 1500 PK diesel.

De stoominstallatie, tot een maximum vermogen van 1000 PK, wordt gestookt met padidopen van de pelserij, een afvalproduct dat anders waardeloos zou zijn.

Zoals te verwachten was, bleken zich in de aanloop jaren in de machinale rijstcultuur nog vele onvoorzien problemen voor te doen. Voor de oplossing van deze problemen is het project voorzien van:

- a. een afdeling Landbouwkundig onderzoek
- b. een dienst Onderzoek en bestrijding ziekten en plagen
- c. een afdeling Gewassen onderzoek

Bij de momentele situatie is het Wageningen project nog niet rendabel.

Sedert de aanvang der exploitatie vertoonde de productie een steeds stijgende lijn, zoals onderstaand statutje duidelijk weergeeft:

Productie in tonnen padi						
1954 :	1.227	ton	-	waarde in Ned. fls. f	400.000,-	
1955 :	6.503	"	-	"	"	f 2.100.000,-
1956 :	10.913	"	-	"	"	f 3.600.000,-
1957 :	16.165	"	-	"	"	f 5.300.000,-
1958 :	20.121	"	-	"	"	f 6.400.000,-

Op Zaterdag, 12 November werd een persconferentie gehouden, waarbij de leden van de Handelsmissie de hun door de afgevaardigden van de Surinaamse pers gestelde vragen beantwoordden en hun voorlopige indrukken, opgedaan gedurende het bezoek formuleerden.

Gedurende deze persconferentie bleek, dat zeer binnenkort een geregelde scheepvaartverbinding tussen Suriname en de Antillen tot stand zal komen met avaranten om de veertien dagen. Uiteraard zal een dergelijke verbinding van het grootste belang zijn voor een meer intensiever handelsverkeer tussen de twee rijken.

Des avonds was door de Surinaamse regering een afscheidsreceptie georganiseerd in het Stationsgebouw van het vliegveld Zanderij. Gedurende het officiële gedeelte van deze avond vond een parade plaats van alle bevolkingsgroepen die in Suriname voorkomen,

zoals Indianen, Bosnegers, Creolen, Javanen, Hindoestanen, Libanezen, kottomissies, enz. Ieder in hun eigen klederdracht verschenen meisjes van deze bevolkingsgroepen en vormden een allercharmant tableau ter omlijsting van muziek die door diverse bands en groepjes ten gehore werd gebracht. De avond werd besloten met een bijzonder geanimeerd bal en de meesten vertrokken pas in de vroege morgenuren weer naar Paramaribo. Met deze werkelijk bijzonder geslaagde feestavond eindigde het bezoek van de Antilliaanse Handelsmissie aan Suriname.

Wat zal nu het resultaat zijn van dit bezoek door de Antilliaanse Handelsmissie aan Suriname? Deze vraag werd in Suriname zelf al herhaaldelijk aan de missie-leden gesteld. Uiteraard is hier zeer moeilijk antwoord op te geven. Eenieder zal begrijpen dat het resultaat van een dergelijk bezoek zich niet onmiddellijk in gulden en centen laat uitdrukken en evenmin dat na het bezoek de handel tussen Suriname en de Antillen plotseling zal opleven.

Het grote nut van het bezoek is m.i. gelegen in het feit dat een aantal handelaren van de Antillen met eigen ogen hebben kunnen aanschouwen wat Suriname is, hoe er gewerkt wordt aan de opheffing van het land en wat het te bieden heeft. Zonder uitzondering waren de missieleden zeer gunstige meningen toegedaan en de ondervonden vriendelijkheid en gastvrijheid en niet in de minste mate het overweldigende natuurschoon maken van ieder lid van de missie een "good-will ambassador" voor Suriname.

Die leden van de missie die in de Antillen betrokken zijn bij de toeristen industrie, zijn ervan overtuigd dat Suriname ongekende mogelijkheden biedt voor de ontwikkeling van deze industrie. De Heer Ch. Henriquez bracht dit op de hierboven reeds genoemde persconferentie eveneens tot uitdrukking en eerde o.m. dat waar de Antillen reeds lange tijd de toeristen industrie intensief beoefenen en zeer veel ervaring hebben opgedaan op dit gebied, wij ons in dit opzicht voelen als de "oudere broer" en dat de deskundigen uit de Antillen gaarne hun "know how" ter beschikking van Suriname zullen stellen.

Omtrent de mogelijkheden van de verscheping van fruit en groenten naar de Antillen moeten wij er op wijzen, dat voor een geregeld toevoer moet worden zorggedragen. Handelaren zullen niet bereid zijn om oude leveranciers te vervangen door Surinaamse leveranciers indien niet op constante aanvoer kan worden gerekend. Een bezwaar dat vele Surinamers opwierpen ten aanzien van de Surinaamse sinaasappelen en mandarijnen, was dat de schil niet mooi oranje is en daardoor het fruit onaantrekkelijk maakt. Mijn antwoord daarop was altijd dat wij in de Antillen heus wel gewend zijn aan groene sinaasappelen en dat veelal die de voorkeur wordt gegeven boven de fraai verpakte en kunstmatig gekleurde exemplaren.

Ook wordt Surinaamse textiel reeds naar de Antil-

len uitgevoerd en vermoedelijk zal ook dit product nog wel een grotere markt hier kunnen vinden.

Mijn mening is echter dat om de handel tussen Suriname en de Antillen goed op gang te brengen het noodzakelijk zal zijn dat de Surinaamse regering door de daartoe geeigende instantie een kantoor op de Antillen opent dat in de eerste moeilijke jaren co-ordinerend optreedt en diverse kleinere bestellingen samenvoegt, inlichtingen kan verstrekken omtrent gewassen, producten enz. en over de laatste prijzen beschikt.

De vraag werd ook dikwijls gesteld of arbeiders van de Antillen bereid zouden zijn in Suriname te werken. Op het eerste gezicht zou men hierop een volmondig "Ja" verwachten, daar het toch altijd te prefereren schijnt om in een ander deel van ons koninkrijk werkzaam te zijn in eigen vak dan op de Antillen te werk gesteld te worden in de werkverschaffing.

De kosten van levensonderhoud liggen echter in Suriname lager dan op de Antillen en de arbeidslonen zijn overeenkomstig lager. Voor vrijgezelten maakt dit niet zoveel uit, maar voor gehuwden, waarbij de man in Suriname gaat werken en zijn gezin op de Antillen achter blijft, brengt dit grote moeilijkheden mee, want uit zijn in Suriname verdienste loon zal de man niet genoeg kunnen overhouden om zijn gezin op de Antillen te kunnen onderhouden. De oplossing zou zijn om met gezin en al naar Suriname te verhuizen, doch de Antilliaan is als geen ander aan zijn land verknoot en wij zien hier duidelijk een aversie tegen emigratie. Toch lijkt het mij nuttig dat de daartoe geeigende instanties in Suriname en op de Antillen omtrent dit punt overleg plegen en dat de mogelijkheden grondig worden onderzocht. Een emigratiepremie (tegemoetkoming in inrichtingskosten) en b.v. na een verblijf van 10 jaar in Suriname een repatrieringsbonus, lijkt mij op hun plaats en deze premies en bonussen zullen vermoedelijk minder zwaar drukken dan de kosten van onze huidige werkverschaffing.

Suriname is een mooi land en het zou mij niets verwonderen indien, als het ooit tot emigratie van Antilliaanse arbeiders naar Suriname zou komen, velen van hen t.z.t. zouden besluiten daar definitief te blijven.

Als ondertitel gaf ik aan dit artikel de naam "Opportunities unlimited". Inderdaad, Suriname, een zo uitgestrekt land met zulke rijkdommen in de bodem, rijkdom aan bossen en vruchtbare land, een land, dat nog maar voor een zeer klein gedeelte open is en in cultuur gebracht, biedt op alle gebied zeer goede mogelijkheden. Het land heeft kapitaal en arbeidskrachten nodig.

Voor concerns met ondernemingsgeest en voor personen met doorzettingskracht is Suriname het land van de toekomst en als variant op het in de 19de eeuw in Amerika gebruikelijke gezegde van "Go West - young man" zou ik tot onze jongeren willen zeggen: "Go to Surinam, young men".

N.V. Electriciteits-Maatschappij Aruba
"ELMAR", Oranjestad, Aruba

THE ELECTRIC POWER COMPANY OF ARUBA

offers attractive facilities for new industries and an

experienced technical staff for your electrical problems

K. N. S. M.
ROYAL NETHERLANDS STEAMSHIP COMPANY
MORE THAN 100 YEARS EXPERIENCE

Fast and regular freight services by modern vessels with limited
passenger accommodation between Aruba and North European Ports,
U.S. East Coast and Gulf Ports.

Een volgeloze reis

12 Day Caribbean Cruise by

M.S. ORANJE NASSAU and M.S. PRINS DER NEDERLANDEN
to; Pto. Limon Costa Rica, Kingston (Jamaica), Santiago de Cuba,
Port au Prince (Haiti) optional, Cartagena (Colombia).

Round trips offered every four weeks

Start planning your vacation now

For Freight information and Trip planning

Apply to K.N.S.M.

ORANJESTAD

Tel. 1777

SAN NICOLAS

Tel. 5296-5496